

MĂLINI

EVENIMENT

SOFIA VICOVEANCA - LA MĂLINI

Televiziunea Română, prin redacția de la Iași, a ales, pentru a filma un spectacol de sărbători, pensiunea „La Filuță”, de la Pojorâta.

Invitatul cel mai important a fost Sofia Vico-veanca.

Artista a înregistrat câteva cântece și a prezentat trei tinere interprete, tot atâtea speranțe pentru muzica populară moldovenească.

Printre artiștii care au fost invitați să participe la spectacolul festiv s-au aflat și membrii ansamblului folcloric „Flori de mălin”.

Artiștii de la Mălini au

urat, au colindat, au dansat, din program făcând parte și jocul caprei.

Participarea artiștilor de la Mălini la un spectacol pe care îl va vedea toată România este un motiv de mândrie pentru comunitate. Cu atât mai mult cu cât ceea ce au prezentat ei a fost cu totul original, respectând tradițiile locale.

La reușita spectacolului a contribuit, desigur, și ambianța creată de gazde, cadrul pitoresc oferit de pensiunea „La Filuță” – o pensiune care face ca numele comunei noastre să fie tot mai cunoscut, tot mai apreciat.

La aniversare... - la începutul lunii decembrie, Nicolae Labiș, poetul ținutului mălinean, ar fi împlinit 76 de ani

În a doua zi a lunii decembrie, anul 1935, s-a născut la Poiana Mărului, Nicolae, fiul învățătorilor Profira și Eugen Labiș. Apărut pe lume sub stele favorabile, Nicolae Labiș avea să propulseze locurile de sub culmea Stânișoarei, oamenii acestor locuri și truda lor, obiceiurile, evenimentele ținutului natal în constelația poeziei românești.

Mai mult de atât, Nicolae Labiș, înzestrat de un talent pe cât de timpuriu, pe atât de puternic și prolific, devine o voce distinctă a literaturii române de după cel de-al doilea război mondial, un poet remarcant și plasat în galeria marilor creatori ai poporului român.

(continuare în pagina 2)

PILOTUL MARIII UNIRI

Locotenentul Vasile Niculescu, pilotul Marii Uniri a românilor din 1 Decembrie 1918 a fost fiul preotului Grigore Niculescu din Pâraie

Mult timp nu s-a vorbit despre episodul aviatic care a precedat actul istoric de la 1 Decembrie 1918, episod care, se poate spune, a fost una din acțiunile favorizante pentru marele eveniment din epopeea românilor dintotdeauna.

Totuși, în ultimii ani, au apărut informații despre acel zbor, cu adevărat eroic, efectuat de pilotul aviator Vasile Niculescu.

CONTEXT ISTORIC. Datorită situației politico-militare complexe în care se afla țara spre sfârșitul Primului Război Mondial, guvernul României era stabilit la Iași. Ziua de 1 Decembrie 1918 se apropia și exista necesitatea ca o serie de documente elaborate de guvernul de la Iași să ajungă în Ardeal, la Consiliul Național Român Central. (continuare în pagina 3)

Cu prilejul sărbătorilor de iarnă, Crăciunul și Anul Nou 2012, primăria comunei Mălini, primarul și personalul aparatului administrativ urează tuturor cetățenilor din Pâraie, Poiana Mărului, Suha, Mălini și Văleni-Stânișoara sănătate și prosperitate, bucurie și satisfacție sufletească, împlinirea tuturor dorințelor!

La mulți ani!

În centrul Mălinilor funcționează o spălătorie și o vulcanizare auto

CURAJ+AMBIȚIE+MUNCĂ= FAPTE, FAPTE EXEMPLARE!

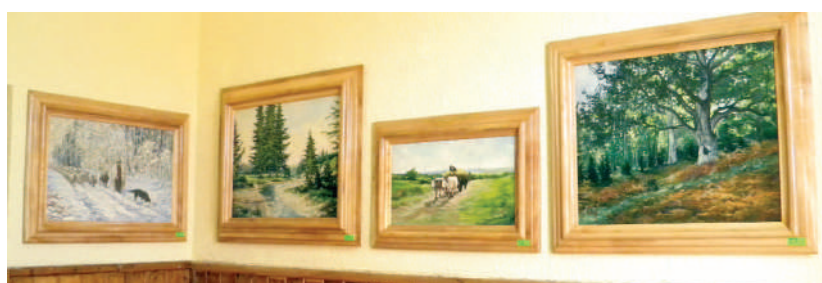
În centrul Mălinilor, a început cu câteva luni în urmă, mai exact în luna iunie, amenajarea unor spații și ridicarea unei construcții. Astăzi, în perimetrul respectiv, funcționează o

spălătorie și o vulcanizare auto. Au avut această idee și au întreprins această investiție soții Mihaela și Gheorghe Maganu.

(continuare în pagina 4)

La Căminul Cultural din Mălini

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Pe parcursul lunii decembrie la Căminul Cultural Mălini stă la dispoziția publicului expoziția de pictură a lui Ioan Rusu.

Artistul, concetățean de-al nostru din Pâraie, aduce în fața iubitorilor

de artă o serie de tablouri cu o tematică diversă, unele originale, după idei proprii, altele inspirate din opera clasicilor picturii naționale, mai ales din cea a lui Ion Grigorescu. (continuare în pagina 4)

UN NOU DRUM PE CULMEA STÂNIȘOAREI

Construirea drumului de pe Culmea Stânișoarei a presupus dislocarea unor mari cantități de pământ și de rocă deosebit de dură

O CALE A OILOR, DAR ȘI A TURISMULUI MODERN

La inițiativa primăriei Mălini, pe Culmea Stânișoarei, mai bine spus paralel cu Culmea Stânișoarei, s-a realizat o cale de acces deosebit de utilă crescătorilor de animale din zonă. Am numit cale de acces ceea ce este, de fapt, un drum adevărat, cu o lățime care permite trecerea a două vehicule unul pe lângă celălalt și cu o lungime de 8400 metri.

Pentru cei care cunosc configurația terenului, drumul a fost realizat astfel: de la Crucea Talienilor spre Muncelu pe o distanță de 3.600 metri și de la Crucea Talienilor spre Poiana Lungă pe o distanță de 4800 metri.

(continuare în pagina 3)

*Să trăiți!
Să trăiți!
Întru
mulți ani
fericiți!*

Consiliul local al comunei Mălini dorește să adreseze tuturor cetățenilor cele mai bune urări cu ocazia sărbătorilor de iarnă – Crăciun luminos și liniștit, iar Anul Nou 2012 cu sănătate și împliniri în tot ce vor întreprinde!

La mulți ani!

LA ANIVERSARE...

(urmare din pagina 1)

După absolvirea școlii primare, în 1946, este înscris la Liceul „Nicu Gane” din Fălticeni. Aurel Gheorghe Stino, profesorul său care, probabil, l-a apropiat de poezia franceză, și-l amintea astfel: „Un cap de expresie, cu trăsături sculpturale [...] luminat de forța ochilor iscoditori...”

Debutează în 1950, la ziarul sucevean „Zori noi”. În același an publică în revista „Iașul nou”. În 1951, cucerește premiul întâi pe țară la concursul școlar de literatură română. Scrierile sale sunt remarcate și apreciate.

Drept urmare este transferat la Liceul Național din Iași și, mai apoi, la Școala de literatură din București, școală pe care o absolvă în 1954. Primele sale volume de poezii, „Primele iubiri” și „Puiul de cerb”, apar în 1956. Lucrează, ca redactor, la revistele „Contemporanul” și „Gazeta literară”. Din păcate, pleacă dintre cei vii mult prea repede, la 22 decembrie 1956, într-un accident petrecut în condiții neelucidate.

Am ales pentru această scurtă evocare un fragment dintr-un material consacrat poetului din Mălini de academicianul Eugen Simion: „Versurile de început (Primele iubiri, 1956) au o structură epică și sunt dominate de eposul popular. Dar chiar de pe acum se simte o neobișnuită senzație de vitalitate a materiei, de germinație colosală. Munții ard în poleiuri argintate, vinele de apă țâșnesc cu putere, peștii alburii lunecă pe lângă genele copilului ce se scaldă în pâraiele repezi, sevele se aud cum fierb sub brazde și se ridică prin țevile cucutei.

Procesul de intelectualizare a lirismului nu anulează la Labiș valoarea spontană a emoției. Ca și Eminescu, care păstrează toate motivele poeziei sale din tinerețe, Labiș își „tratează”, cum zice el cu o formulă demitizantă, orgolios prozaică, temele inițiale, dar dintr-o perspectivă poetică indiscutabil superioară.”

Marcând meteoric universul literaturii române, Nicolae Labiș rămâne o voce inconfundabilă a poeziei postbelice, un rebel romantic, un creator, deși foarte tânăr, maturizat în idei, în principii. El nu scrie neapărat versuri, el sculptează, cu cuvinte meșteșugit alese, cu metafore surprinzătoare, corpul inefabil al temelor sale favorite. Teme, vai, atât de grave, atât de dramatice pentru o persoană care abia parcursese orele adolescenței. El a creat o lume, un univers în care s-a transpus total:

„Eu curg întreg în acest cîntec sfînt,
Eu nu mai sînt, i-un cîntec tot ce sînt...”

Scrisoare mamei

de Anul Nou

În munții noștri astăzi zăpezile torc leneș,
Izvoarele îngheață în clinchete subțiri,
Și caprele de munte nervoase prin poiene-și
Urmează-n taină calea iernaticeii iubiri.

Cred că pe masă vinul așteaptă-n adormire -
E vinul roș din care pe-atunci n-ai vrut să-mi dai,
În vremurile-acelea săpate-n amintire
C-o mamă grijulie și-un băiețel bălai.

Oh, lumea cenușie cum se spărgea deodată
Și năvălea într-însa al datinei popor! -
Strălucitoare capre cu lâna colorată
Și toboșari de basme săltând într-un picior.

Și feți-frumoși cu stele de-oglinzi din tălpi în creștet,
Și draci blajini, tot focul punându-și-l în joc,
Și ursul cu dairaua purtând cojocul veșted,
Și dorul de pădure purtându-l în cojoc.

Sau clopoței molcomi cernuți pe-ntreaga vale,
Care-aduceau colinde la noi în lung convoi,
Când ascultam la geamuri și palma dumitale
Îmi mângâia obrazii îmbujorați și moi.

Azi e la fel, și vinul așteaptă-n adormire;
M-aștepti cu vinul roșu, voioasă să-mi-l dai,
Dar sunt acum departe, privind în amintire
O mamă grijulie și-un băiețel bălai.

Nicolae Labiș

✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦

Sfântul Vasile cel Mare PIONIER AL VIEȚII MĂNĂSTIREȘTI

În calendarul creștin ortodox, încă de la sfârșitul secolului IV, la 1 Ianuarie se sărbătorește Sfântul Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezarei Capadociei. Este ziua în care se oficiază o serie de rugăciuni speciale – moliftele Sfântului Vasile.

Sfântul Vasile s-a născut în Pont, în jurul anului 329, într-o familie creștină. A studiat în Cezareea, iar mai apoi la Constantinopol și Atena, remarcându-se de tânăr prin profunde cunoștințe de filozofie, astronomie, geometrie, medicină și retorică. Datorită culturii și inteligenței sale, Sfântul Vasile cel Mare devine profesor în NeoCezareea. Sub influența sorei sale, se apropie tot mai mult de biserică. Așa se face că vizitează mai multe mănăstiri din Egipt, Siria, Palestina și Mesopotamia. La întoarcere, el înființează o mănăstire pe malul Irisului. Scrierile sale din acea perioadă pun bazele vieții monahale

sistematice. De aceea, Sfântul Vasile cel Mare este considerat părintele monahismului oriental. Datorită culturii sale, a spiritului său viu, a faptelor sale, Sfântul Vasile cel Mare are o mare influență în rândul conducătorilor statului, a populației și clerului. În anul 370, devine Episcop al Cezareii, Mitropolit al Capadociei și Exarh al Pontului, autoritatea sa întinzându-se între Balcani, Marea Mediterană, Marea Egee și până la Eufirat. Are o mare contribuție în organizarea bisericii, a luptat pentru drepturile clerului și a pus un accent deosebit pe pregătirea canonică și spirituală a preoților. O mare atenție a acordat Sfântul Vasile cel Mare oamenilor săraci, persoanelor oprite, inițiind nenumărate acte de caritate. Sfântul Vasile moare în anul 379, iar la înmormântarea sa participă un număr impresionant de creștini, evrei, păgâni, localnici și străini, ca dovadă a marii

sale popularității.

Biserica ortodoxă îl consideră pe Sfântul Vasile cel Mare pionier al vieții mănăstirești, precum și fondatorul primului spital pentru săraci și al unor aziluri pentru nevoiași, bătrâni, bolnavi. La marginea orașului în care slujea la un moment dat, se dezvoltase o adevărată cetate a carității, cu sanatorii, aziluri, spitale, laboratoare și școli de meserii pentru cei săraci.

Sfântul Vasile cel Mare este sărbătorit în biserica ortodoxă la 1 Ianuarie, dar și la 30 Ianuarie, împreună cu Sfântul Ioan Gură de Aur și Sfântul Grigore.

aducându-i în dar aur, smirnă și tămâie. Fiecare din aceste daruri are o semnificație. Aurul închipuie demnitatea împărătească, tămâia – pe cea preoțească, iar smirna – patimile și moartea Lui jertfelnică.

Magii trecuseră înainte pe la regele Irod, cel care era obsedat de ivirea unui concurent periculos pentru tronul său și care a încercat fără succes să se folosească de ei pentru a-l afla pe Prunc, ca să-l ucidă.

În tradiția populară românească, sărbătoarea Nașterii Domnului a fost denumită Crăciun, de la numele lui Moș Crăciun, cel care ar fi fost proprietarul staulului în care a născut Fecioara. Soția lui, Crăciuneasa este socotită în unele părți patroana moașelor, ca una care a moșit-o pe Maica Domnului. Crăciun ar fi fost ostil oaspeților nepoțiți și soției sale, pe care ar fi pedepsit-o cu tăierea mâinilor, pentru ajutorul dat străinilor fără acordul său. Femeia și-ar fi recăpătat mâinile udându-se cu apa din scaldătoarea Pruncului, ba chiar, într-o altă variantă, Maica Domnului i-ar fi dăruit mâini de aur. În fața acestei minuni, Crăciun s-ar fi spășit și ar fi venit la dreapta credință. În unele colinde populare, Crăciun este numărat cu sfinții, șezând „lângă Bunul Dumnezeu”

Răzvan CODRESCU

LA ȘCOALA „NICOLAE LABIȘ”

„CARTEA NOASTRĂ DE VISE” – UN PROIECT FINALIZAT

Ca la parada modei

Farmecul inegalabil al excursiei

Recent, s-a finalizat, la școala „Nicolae Labiș” o interesantă acțiune formativ-educativă desfășurată sub genericul „Cartea noastră de vise”. Acțiunea „Cartea noastră de vise” este un proiect susținut financiar de Fundația „Soroș” și implementat cu sprijinul Centrului „Educația 2000+”. Grupul țintă al proiectului a fost alcătuit din 45 de elevi.

Activitatea a început la mijlocul lunii martie și a durat până în noiembrie.

Participanții au fost conduși de cadrele didactice prin activități de o largă diversitate, cu un pregnant conținut formativ, educativ și recreativ.

Una dintre secvențe s-a constituit într-un „atelier de lectură”, cadru în care elevii au fost stimulați să citească, să îndrăgească și să prețuiască pagina scrisă.

În cadrul acțiunii „viitorul începe azi”, ajutați, sfătuiți de cadrele didactice implicate, copiii participanți s-au aflat față în față cu viitorul lor, au avut posibilitatea să-și aleagă, să-și proiecteze perspectivele profesionale.

Deosebit de atractive, de antrenante s-au dovedit a fi acțiunile „reporter pe tărâmul poveștilor” și „carnavalul toamnei”. Elevii au aflat un nou fel de a-și petrece timpul liber, și-au pus în valoare înclinațiile artistice dansând, cântând sau interpretând rolurile unor personaje celebre din povești.

De un succes real s-a bucurat și excursia care a inclus obiective culturale și turistice din județul Neamț.

Fiecare secvență a fost gândită, proiectată și pregătită, atât organizatoric, cât și ca încărcătură educativă și formativă de profesoara Viorica Davidel, învățătoarele Mihaela Andrieș, Maricica Bârsanu, Rodica Ilie și Elena Sava. Acțiunea s-a bucurat de sprijinul Centrului Județean de Asistență Psihopedagogică Suceava, prin

profesoara Maria Hancea.

Profesoara Viorica Davidel a apreciat că „Elevii au fost părtași la numeroase experiențe care le-au completat sau aprofundat cunoștințele, le-au întărit sau deschis dorința de a citi, le-au modelat emoțiile. Sperăm că au înțeles mai bine cât de important este să-ți gestionezi corect timpul liber, atât de prețios la orice vârstă.

Sigur, am avut de câștigat și noi, cadrele didactice care ne-am ocupat de activități. Purtăm în suflete mulțumirea că am finalizat, într-un mod reușit, un proiect complex, unul din puținele proiecte aprobate.

Am dobândit o experiență frumoasă alături de copii, am învățat că trebuie să rămâi mereu tânăr în meseria de dascăl. Aceasta pentru a fi util în educarea tinerelor vârstare care au nevoie de multă afecțiune în timpul instruirii. A fi dascăl nu înseamnă numai a-l învăța pe elev chimie, fizică, matematică sau altă disciplină, înseamnă și a te implica în devenirea lui ca om, fiindu-i un bun prieten și sprijin în căutarea drumului său în viață.

Dacă am schimbat ceva în atitudinea elevilor, în modul de a se exprima, de a se comporta, de a comunica și colabora cu cei din jur înseamnă că am reușit să realizăm scopul proiectului, aceasta fiind ceea ce ne-am dorit!”

Iată, o frumoasă reușită a elevilor și a cadrelor didactice care au parcurs, împreună, un complex proiect de valoare formativ-educativă, un proiect care poate fi un bun început în activități de acest gen.

Adică activități care să le pună în valoare înclinațiile, talentele, capacitatea de creație, să le stimuleze dorința și obiceiul de a citi, să le creeze cadrul pentru a se distra împreună frumos, civilizat și folositor. Folositor pentru ei și pentru societate...

STEAUA

Steaua sus răsare
Ca o taină mare,
Steaua Strălucește
Și lumii vestește

Că astăzi curata,
Prea nevinovata
Fecioara Maria
Naște pe Mesia.

Magii cum zăriră
Steaua și porniră
Mergând după rază
Pe Hristos să-L vază

La Dânsul intrară
Și se închinară
Cu daruri vestite,
Lui Hristos menite.

Și de-acum până-n vecie
Mila Domnului să fie,
Tuturor cu bucurie
Și de mare veselie.

Artiștii mari și mici de la Mălini într-un încântător spectacol filmat de Televiziunea Română

Micii urători – o prezență suavă, încântătoare

Ansamblul folcloric „Flori de mălin” interpretând una din frumosele noastre colinde locale

Joc bărbătesc de la Mălini

Căprița de la poalele Stânișoarei

La Căminul Cultural din Mălini EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

(urmăre din pagina 1)

Consemnăm acest eveniment artistic ca un act inedit, probabil o premieră în comuna Mălini, dar și ca o idee pentru factorii decizionali responsabili de educarea și formarea tinerei generații locale. Ce s-ar întâmpla dacă la una din școli s-ar organiza un cerc de pictură?! Nu ar fi nici o tragedie! Eventual, peste o vreme, am putea vizita o expoziție cu tablourile realizate de elevii și urmașii pictorului din Pâraie...

Am ales să prezentăm celor care nu au văzut expoziția două fotografii: un cadru mai larg (în pagina 1) și unul reprezentând tabloul „Valea Suhei” – un subiect local (fotografia alăturată).

FOTBAL FORESTA MĂLINI – PE PODIUM

La sfârșitul primei părți a întrecerii din cadrul ligii a IV-a, echipa de fotbal Foresta Mălini se află pe locul trei a clasamentului, cu 37 puncte, la trei puncte diferență de ocupanta locului întâi – Bucovina Frătăuții Noi. Această poziționare este rezultatul obținut în urma disputării a 17 meciuri – 11 câștigate, patru încheiate la egalitate și două pierdute. Fotbaliștii de la Mălini au marcat 67 de goluri și au primit 20.

O analiză sumară ne-ar duce la concluzia că echipa are un atac

puternic, prolific (marchează, în medie, 3-4 goluri pe meci), dar și o apărare eficientă – doar Minerul Iacobeni, cu un meci nedisputat, are mai puține goluri încasate, 18, cu două mai puține decât Foresta. Golgeterul echipei, care este și golgeterul campionatului, se numește Cătălin Vasiliu. Astfel, se poate spune că Foresta are un lot omogen, echilibrat, cu compartimente compatibile, formate din jucători responsabili, muncitori, talentați, hotărâți să apere cu dăruire culorile echipei.

Este de menționat și faptul că

în echipă își găsesc locul, pe lângă jucători cu experiență, consacrați, tineri de talent, cu un viitor promițător. Până spre sfârșitul turului echipa a fost condusă de jucătorul antrenor Andrei Aileni, în ultimele etape pregătirea fiind asigurată de Eduard Lichenstein.

Sigur, în ecuația acestei performanțe contează mult și condițiile de joc și pregătire asigurate de administrația locală la baza sportivă de la Suha.

În prag de sărbători, componenții echipei Foresta Mălini adresează urări de bine, sănătate și prosperitate tuturor susținătorilor și simpatizanților și speră ca în retur numărul spectatorilor la meciurile lor să fie tot mai mare.

Echipa de fotbal Foresta Mălini

Rândul de sus: Nicolae Ailenei, Geo Stanca, Mihai Filip, Vladimir Prisacă, Cătălin Vasiliu, Ionuț Plăcintă.

Rândul de jos: Constantin Sergiu, Andrei Aileni, Lucian Onofrei, Ovidiu Ciobanu, Cristea Gabriel.

Din lotul echipei mai fac parte: Tudor Dumitriu, Eusebiu Furtună, Nicolae Naiman, Mihai Alexoia și Sabin Timofte.

CURAJ + AMBIȚIE + MUNCĂ

(urmăre din pagina 1)

Soțul, Gheorghe Maganu, a lucrat, până nu demult, în Grecia, la construcții. Soția l-a urmat, pentru a lucra și ea, tot în Grecia, în domeniul alimentației publice. La un moment dat, și-au dat seama că acolo lucrurile merg din ce în ce mai greu, din ce în ce mai rău și au hotărât să se întoarcă în țară.

Au ales ca aici, în localitatea natală, să întreprindă ceva, să investească în ceva folositor.

- Ne-am oprit la acest gen de servicii, ne-a spus Gheorghe Maganu, pentru că am considerat că sunt necesare, că vor avea căutare. Am hotărât să nu facem ceva de mână-uală, ci să realizăm un lucru serios: cu spații amenajate corespunzător, cu utilaje care ne permit să lucrăm la un nivel calitativ ridicat. Așa cum se întâmplă astăzi în țările Europei.

Cei doi, Gheorghe și Mihaela, au lucrat în străinătate 16 și, respectiv 14 ani. Cu o parte din banii câștigați, și-au făcut o casă în Pâraie, iar cea mai mare parte au investit-o în această afacere.

Familia Maganu: părinții Gheorghe și Mihaela, împreună cu fiul lor, Petru

- Nu este deloc simplu ceea ce ne-am propus noi – ne-a mai spus Gheorghe Maganu. Mâna de lucru, materialele sunt scumpe, iar noi vrem să realizăm totul cu banii noștri, să nu ne împrumutăm. Sunt bani mulți, dar avem speranța că, în timp, îi vom recupera. Suntem la început. Continuăm să mai construim, să mai amenajăm ceea ce este necesar. Deocamdată suntem mulțumiți cu ceea ce am înfăptuit și suntem încrezători în ceea ce se va întâmpla în viitor. Sunt oameni care au apreciat inițiativa noastră, care ne-au sprijinit și ne-au încurajat. Între ei și primarul, Petru Nistor. Tuturor le mulțumim.

Într-adevăr, soții Maganu au făcut un lucru serios. Amenajările și construcția sunt realizate la standarde moderne. Utilajele și materialele consumabile, la fel. Pentru vulcanizare, au utilaje cu care să lucreze atât la pneuri de mici dimen-

siuni, precum cele ale autoturismelor, cât și la cele de dimensiuni mari, precum ale autovehiculelor de mare tonaj.

În ceea ce privește cererea și calitatea serviciilor, este suficient să observăm că sunt clienți în fiecare zi, de dimineață până seara. Asta acum, în sezonul rece. Desigur, când timpul se va încălzi, lucrurile vor lua amploare. Numai să fie ei sănătoși și să poată face tot ce l-i se va cere.

Am putea spune că soții Maganu sunt doi oameni întreprinzători, curajoși, inspirați în demersul lor. Am putea spune toate acestea și am avea argument ceea ce au făcut în câteva luni. Dar, mai mult, trebuie să spunem că, înainte de toate, soții Maganu sunt doi oameni harnici, vrednici, muncitori. De aici, din munca acestor doi întreprinzători va veni și succesul în mica, dar ambițioasă lor afacere.

Redactor: Dumitru Amariei

Procesare texte: Ionela Panțiru

Tehnoredactare: Răzvan Guzu

Tipografia CELESTIN - Suceava